

gerð, so veit eg ekki, hvat svik er. Og hvussu kann F. F. hava verið stýrt við einum slíkum manni á odda. Og hvat kunnu Suðuroyar fiskimenn vanta sær av honum?

Nú skrivaði eg meir um henda harran, enn eg hevði ætlað mær, men nú skal hann eisini fáa frið fyri mær — við tí vón, at Suðuroyingar ikki verða so illa sviknir av honum, sum vit vóru.

„Ein og hvør fiskimaður kann ómpaður fara við Suðuroyar skipum fmóti at rinda 6 kr. í limagjald til Suðuroyar Fiskimannafelag,“ skrivar stjórn teirra. Jú, tókk skulu tit hava fyrri beinsemi tykkara, at tit kortini vilja brúka okkum sum mjólkneyt.

Lat okkum hugsa okkum til — at tað ikki verður til annað enn hugsan, gangi eg út frá sum givið — at nakrir limir av F. F. fara við skipum saman við Suðuroyingum og gjalda tær 6 kr. til felag teirra, — hvat hendur so? Fyri tað fyrsta vil eg halda, at teir mennir ikki longur eru limir av F. F., og tað er longu óvæntað. Men eru teir limir í S. F.? Og hvørjar rættigheitir kunnu teir so fáa innanfyri hetta felag? Eg vil halda, at teir ongar rættigheitir fáa, uttan altso at betala 6 kr. fyri at sleppa eitt ár til sjós. Hvussu skuldi stjórn S. F.s hosi seg at við at litið hesar menn greitt atkvødu fyri teim ymsu málum, sum fyrri koma at liggja gjøgnum tíðirnar? Har situr ein limur í eini bygd, kanska tveir ella trýggir í aðri o. s. fr. um alt landið. Men skuldi so tað ótrúliga hent, at herra — nei, eg skuldi ikki nevna tann harran aftur í hesi blaðgreinini — skuldi tað ótrúliga hent, at stjórn S. F.s fann ein útveg til at komið uttanum hesar vansarnar, so er eftir at spyrja, hvi Suðuroyingar eru farnir úr F. F., tí um eina stutta tíð, tvey ella trí ár, so hava vit norðanmenn jó fleirtal í Suðuroyar Fiskimannafelag. Fiskimenn í Suðuroy eru ikki fleir enn 800, meðan vit norðanmenn eru einar 20—2400. Tíð hava har suðuri út móti helvtini av øllum Føroya skipum, og tað sigur seg sjálvt, at við tað at fólkið skiftir nakað, so ganga ikki nógv ár, áðrenn einir 1000 norðanmenn hava verið við skipum tykkara og soleiðis, um vit ikki bert skulu útyttast av tykkum, hava fingið fleirtal í S. F., og er so nakað vunnid við at spreingja F. F.? Ella skal ein ella annar diktaturur praktiserast yvirfyri okkum?

Nei, sjálvst um so var, at Suðuroyar fiskimenn ikki hildu F. F. arbeida, so sum tað átti og mátti arbeitt, so var tað galið av teimum, at fara so fram sum teir gjørdur. Teir mega vera visir í, at tey mál, teir ynskja fram, eru mál, sum fiskimenn fyrri norðan eisini hava eyguni opin fyri, tó at tað kanska ikki yvirhøvur er gingið upp fyri teim, hvat tey hava at

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR: THORSHAVN STIFTET 1906 AFDELING: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog..... i T. 3 1/2 % p. A. af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) i T. 4 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos	Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig —	Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvaag —	Brevsamler Søren Danielsen
Sand —	Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvaag —	Assurandør Daniel Nielsen
Vaag —	Postekspeditor A. Djuhrhus
Vestmanh. —	Brevsamler Fru Kristine Poulsen

týða, og hvussu tað kann lata seg gera, at fáa tey framd og legd á eitt toluliga trygt grundarlag.

Eg skal ikki gera stórt meir av hesa ferð; — kanska komi eg aftur til hetta evnið seinni. Men eg haldi meg kunna siggja á tí grein, fyrirprákarar S. F.s hava skrivað, at alt er ikki gingið teim eftir vil. Tað er líkasum tað kann lesast millum linjur teirra, at teir høvdu ætlað nakað annað, enn tað nú er blivið til, og tað tykist, sum at teir vita, at teir hava vaðið ov langt út. — Og tá teir verða so mikið sissaðir, at tað fulltú gongur upp fyri teimum, at so er, tá kann møguligt okkurt gott spyrjast burtur úr flokjuni.

Limur í F. F.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær Kl. 8.

Mandag: Læsestue Kl. 8.

Onsdag: Mindsteafdelingen Kl. 5 1/2.

Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime Kl. 8.

Fredag: Yngsteafdelingen Kl. 6.

Læsestue Kl. 8.

Børnehaven en aaben hver Sognekad.

„Gráa bók.“

Landbrúksministari Bording úttalar, at lógin um jarðareformin (gráa bók) var ikki komin honum í hendi fyrr enn eftir nýár. — So at hann hevur also ikki kunnað sent hana aftur til Føroya fyrri jó. Hon er yvirhøvur ikki aftursend til Føroya, men prentað og legd fram fyri tey ymsu ministeriini til eftir kannan, so at hon kann koma til viðgerðar í hesi ríkisdagssetuni.

Fære Amt meddeleer:

Følge Telegram fra Justitsministeriet er der under 2. Februar 1935 stadfæstet midlertidig Lov for Færoerne om Pantesætning af Fangst, for saa vidt angaar Fangsten 1935.

Innbrot

varð gjørt týskvöldið í handil Andr. A. Arges. Har varð stolið fyri einar 100—150 kr. í urum o. t. Hvor tjóvurin er, er ikki upplárað. Eina ferð fyrr hevur verið brotið inn í henda handil.

Dansk Kød til Færøerne.

Det danske Socialdemokrati har under Overvejelse en Ordning, hvorefter de færøske Kommuner kan erholde billigt Kød, af det, der ellers vilde blive brændt i Danmark. Kødet, der er lige saa godt, som det bedste Oksekød, vi kender herhjemme, vil uden Tvivl være kærkommen i mange færøske Fisker- og Arbejderhjem.

Frá Tórshavnar havn.

Umframt tey vanligu rutuskipini hava í farnu vikuni verið hesi skip á havnini:

5. febr. norskur dampari »Kannik« fyrri Haas & Co., lastaði ca. 3000 ballir av fiski frá C. C. Johansen og ca. 700 frá Evensen. Estniskur dampari »Lembit« við salti til C. Mauritsen, fór til Suðuroyar at lossa. Trolarin »Helvetia« við sjúkum manni. »Eduard Suen-sen«, id fór norður um at bota aftur kapulin.

Skattaálikningin

í Havn fyrri í ár er nú liðug. Persónligur skattur er tilsamans 206.820 kr., húsaskatturin 39.358 kr. Skattað er av eini inntøku uppá 2.585.250 kr. Í fjór var hin skattaskylduga inntøkan 2.617.600, hin persónligi skatturin 209.408 kr. og húsaskatturin 38.208 kr. Skattaprocentin er 8 pct.

Við „Tjaldur“

kom nakað av tí billiga kjøtinum til ymsar kommunur og privatmenn í Føroyum. Havnar kommuna fekk ikki tað kjøt, hon hevði biðið um, hesa ferð.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost

den er fed velsmagende og billig. A/S Thorshavns Mælkeforsynings & Margarinefabrik.

Ymis tíðindi.

„Hin svarta gardan.“ Aftaná uppreisnina í Spauu, sum varð kvæld í blóði, hava spanskir hermenn farið so ræðuliga fram móti javnaðarmonnum, id nú standa pára verjuleysir, at tað er aldeilis óhoyrt, sjálvt Týskland í allari snari barbarisku »herligheit« kann ikki samanlíknast við Spania í tí stykkinum; men Spaniafand tykist at hava tann fyrirmin fram fyrri Týskland, at har skal ríkisstjórnin tó ikki standa aftanfyri tey morð og tær pinslur, »hin svarta gardan«, borgargardan, hevur á síni svørtu samvitsku.

So harðliga hevur javnaðarmáðurin de los Rio, id fyrr sat í ríkisstjórnini, átalad henda orskap, at fyrstiministarin hevur verið noyddur til at latið politíð farið undir at granska pástandir hansara, »og« sigur ministarin, »um bert liggjandi parturin av tí, hann sigur, er satt, so skulu brotsmennir harðliga revsast.« De los Rio sigur, at hann hevur savnað ein hóp av prógvum fyrri, hvussu harðliga og ónærsliga borgargardan hevur farið fram móti javnaðarmonnum, og einstok prógv sýna, at teir villastu blámenn standa nógv hægri í mentum enn hin spanska borgargardan tykist at standa.

Kruppfabrikkinar, hinar til-

líknú týsku vápnafabrikkinar, sum á árunum frammanundan verðinskriðnum gjørdur so ógilla nógv krigssambod, tykjast nú at vera komnar gott í svinge aftur. — Ársroknskapur teirra 1934 visur eitt yvirskot uppá 6,6 mill. mark. Tað er nærvíð at vera líka so nógv, sum roknskapurin visti tey seinastu árin frammanundan krignum. — So Hitler ættar neyvan at geva verðini frið hesi komandi árin.

Ísafjarðar býarstýri.

Nú hava javnaðarmenn aftur vunnid fleirtal í Ísafjarðar býarstýri, teir hava fingið 5 manns valdar og sjálfstýrisflokkurin 4, meðan kommunistar ikki finga nakran mann. Javnaðarmenn høvdu fleirtal fyrr, men mistu tað í fjór vegna tað spilit, flokkist-um eydnaðist at seta í flokkin. Kommunistarnir finga bert 93 atkvødur móti 117 í fjór, og teir mistu mann sín í býarstýrinum. »Javnaðarmenn finga 669 atkvødur — yvir 100 meir enn í fjór, tá teir finga 561.

Morð og sjálmorð.

Í Funbo sókni í Sviaríki fór fram eitt ræðuligt »drama« sunnudagin millum jól og nýár. Ein landbrúkari, August Rieckberg, drap konu sína í fjósinum og tók síðani lívið av sær sjálvm. Hann ripaði eina óks í høvdið á konuni og dróg hana síðani út úr fjósinum. So tók hann eina dynamitpatrón í munnin og tendraði hana, úrslitið av hesi gerð hansara varð, at høvdið bleiv heilt og aldeilis smíðrað.

„Innbrot.“ Í einum vindeyga í eini sigarforrettning í Keypmannahavn tendraðist eitt kvöld eitt reytt ljós við bókstavunum: »Her er innbrot!« og samstundis fór eitt apparat í gongd og stóð og hamraði

uppá rútín fyrri at varskoá fólk á gotunum. Skjótt tryggt fólk uttan um handlin, og politíð breyt inn eftir tjóvinum, men har var eining og har hevði heldur eingin verið. — Tað var bert hitt tryggja salarmapparatið, id var komið í óstand.

Folkasambandið

hevur verið álitid hjá friðarvinnum. Eina tíð — tá id tað visti máttloysi sít í Kina-Japan spurnaginum — var tað sum álitid á tað als og heilt var brostið. Men síðan hevur »vend« verið í. Stríðið ímillum Slovakin og Ungarn greiddi tað, Rusland, id árla og síðla tornaði fmóti folkasambandinum sum pilkrolin lásturverja fyrri imperialismini, er nú sjálvt komið í tað og tykist at spela fyrsta violin har.

Amerikanski presidenturin Roose-

velt, id tykist at vera eitt reystmenni í stríðnum fyrri betri tíðum, hevur nýliga selt uppskot um at velja lim í hin internationala dómstólin í Haag, fekk helta sít uppskot felt. Summir vilja mál helta sum ein ósigur fyrri Roosevelts politikk. — Haagdómstólin, domdi sum kunngjft Danmark og Noregi ímillum.

Ein flugvímaskina,

sum fór frá Paris til Onglands við 6000 pd. sterling í gulli, kom fram í øllum góðum; men tá hin dýri farmurin skuldi lossast úr henni, visti tað seg, at einki gull var umborð, — tað var, meðan maskinan fleg, dottið burtur úr henni; eitt stórt hol á maskinuni, har gullið hevði ligið, segði frá, hvønn veg tað var horvið. Helst er gullið farið á sjógv; men bæði í Onglandi og Fraklandi gongur dagliga hópurin av fólki og leitar eftir tí. — Tað kundi jú verið, at tað var dottið niður á land, og tað hevði verið verið sum kvett at funnið tað.

Kinesiskir sjórænarar.

Enn hoyrist ofta um, at skip verða tikin av kinesiskum sjórænarum, tó at nógv verður gjørt fyri at rudda hesi skaðadjørini burtur av verðini. Í januar mánaði var stórus bardagi á sjónum norðan fyrri Yangtse ósan millum 50 sjórænarar »djunkar« og nokur skip við politistum. Ein heilan dag vardi bardagin, men so máttu sjórænararnir flýggja. Fýra av djunkunum vóru tá skotin í sor.

Tom Mooney,

hin amerikanski arbeidarafararin, sum hevur sitið fongslaður í 18 ár, verður helst sitandi restina av lívi sínum. — Hann bleiv fongslaður fyrri at hava gjørt eina morðroynd; men tá einki kundi prógvað, varð hann ikki dripin men fongslaður fyrri lívstíð. Flest øll hildu hann tó vera sakleysan — men hann var teim stóru peningamonnum, kapitalistinum, so stórus meinbogi, at hann mátti beinast av vegnum, og hann bleiv tí lagdur undir at hava gjørt morðroynd. Men so veikur vóru vitnisburðirnar fmóti honum, at rætturin ikki tordi at taka hann av døgum. — Alla tíðina, meðan hann hevur sitið fastur, hava starker keffir arbeitt uppá at fáa hann leysgívan, og nú sá tað út til, at tað skuldi eydnast; men tað varð av ongun, hægsti rættur víldi ikki taka sakina upp.